

Historie SDH Chrást

Hasičský sbor v obci Chrást vznikl v roce 1913. Krátce po založení měl 56 členů. Starostou byl Václav Ruml, velitel Vojtěch Riedl jeho zástupcem Josef Šnaidr, jednatelem František Štrunc, dozorcem náčiní Josef Vocásek. Dále ve výboru zasedali František Zich, Alois Zich a František Hřích.

Ustavením sboru dobrovolných hasičů nastala obecnímu úřadu povinnost vybavit sbor potřebným hasicím náčiním, ale i vhodným skladištěm a ležištěm. Na zasedání obecního zastupitelstva dne 10. července 1913 bylo jednohlasně schváleno zakoupení hasičského náčiní a odsouhlasena stavba ležiště. Na další schůzi zastupitelé odsouhlasili stavbu skladiště dle plánu pana Riedla. Stavba ležiště byla zadána Janu Legátovi z Chrástu. Na stavbu skladiště byl vypsán konkurs, kterého se zúčastnil pouze stavitel Štaif z Chrástu. Skladiště bývalo u rybníka, ležiště se nacházelo naproti.

Necelý měsíc po založení sboru vyjížděli chrástečtí hasiči ke svému prvnímu požáru ve stodole Josefa Körnera. Požár se podařilo uhasit. V říjnu 1913 vyjeli hasiči k požáru v chrástecké cihelně Josefa Štaifa. V jednu hodinu v noci začala hořet polovina klenuté pece, na níž byla uložena prkna k sušení. Také tento požár byl úspěšně zdolán.

První hasičské cvičení se konalo dne 12. 7. 1914. Sbor byl uznán za jeden z nejvyspělejších. Všem cvičícím byla udělena pochvala. O pár dní déle byla vyhlášena mobilizace a rozpoutána světová válka. Většina aktivních členů byla povolána na frontu a bohužel po skončení války se 8 členů nevrátilo.

První poválečný požár vypukl 23. Května 1919. V půl třetí ráno byli hasiči vyburcováni k požáru usedlosti Barbory Poustkové. I přes snahu všech zúčastněných shořela střecha obytného stavení, stáje, něco sena a nový nekovaný vůz. Stříkačka byla postavena u rybníka pana Polívky. Při zásahu bylo použito 180 metrů hadic.

Dne 12. srpna 1922 k šesté hodině večerní udeřil blesk do stáje. Rolníka Fr. Štrunce, který právě mlátil obilí parním strojem. K ohni se dostavil místní sbor dobrovolných hasičů. Jejich úsilím se podařilo ochránit okolní stavby.

K desátému výročí založení sboru bylo připravováno veřejné cvičení. Na příkaz obecní rady byly 8. září 1923 zametyeny všechny ulice, aby hasičské vystoupení vyznělo důstojně. Druhé veřejné hasičské cvičení se konalo 9. září za spoluúčasti sborů z Dýšiny, Druztové a Bušovic. Cvičení se vydařilo jak po stránce technické, tak i finanční.

V roce 1924 požádali hasiči obecní zastupitelstvo o garanci půjčky 16000 Kč, aby mohli koupit motor pro stříkačku. Žádosti bylo vyhověno s podmínkou, že sbor tuto částku uhradí s pomocí státní subvence a z vlastních příjmů. První veřejné okrskové cvičení se konalo 6. července 1924 v Bukovci. O týden později 13. července se v Čižicích konal župní sjezd a veřejné cvičení. Vyvrcholením činnosti hasičského sboru v roce 1924 bylo první veřejné samaritánské cvičení, kterého se zúčastnili i sbory z Červeného Hrádku, Bukovce, Lobez a Skvrňan.

V roce 1924 dvacet pět činných členů vykonalo 154 požárních hlídek. Tyto hlídky byly placené.

Dne 16. Května 1930 krátce po patnácté hodině vyburcovala hasiče tovární houkačka fy. Suchý, Jouza a Čáp k požáru ve slévárně. Zachráněn byl parní kotel, vzorky a okolní objekty.

Novou dvoukolovou stříkačku získal sbor roku 1931 za 40 000,-- Kč (200 m hadici).

V létě roku 1935 došlo v Chrástu k železniční katastrofě. Rychlíky projížděly Chrástem vždy po jedné koleji. Jelikož se opravovalo kolejiště, přejížděly rychlíky z koleje číslo 1 na kolej číslo 2. Strojvůdce jedoucího od Rokycan zapomněl před nádražím zpomalit na 40 km/h a do Chrástu se přiblížil 90 km/h. Marné bylo mávání železničního personálu. Na výhybce lokomotiva vykolejila a strhla s sebou i vozy. Mnoho lidí bylo zraněno. Strojvůdce s topičem, aby zabránili výbuchu parního kotle, pustili na sebe páru. Oba po několika dnech opaření podlehli. Na místo neštěstí se neprodleně dostavili chrástečtí samaritáni a společně s přijíždějícím zdravotnickým personálem, pomáhali ošetřovat zraněné pasažéry.

Činnost SDH plynule pokračovala s velkými úspěchy až do roku 1939, kdy nastala II. světová válka, která znovu velmi omezila činnost sboru. Chrástecký sbor se aktivně zapojil do záchranných prací po náletech na Škodovi závody. V hasičských místnostech se ukrývali ruští zajatci. Sháněli se pro ně potraviny, léky a oblečení.

V roce 1943 pan Josef Zalabák začal pracovat na uskutečnění dávného snu. Zřídil zvonkové požární zařízení. Zavedl do bytu svých členů elektrické zvonkové zařízení, které okamžitě zburcovalo celý sbor.

Stará zbrojnice u rybníka pomalu dosluhovala. Na mnoho místech do objektu zatékalo a také okapové roury byly již notně děravé. Tu konečně bylo na schůzi 5. června 1952 oznámeno, že pro stavbu byla získána stodola neteře pana Poustky Boženy Matouškové.

V roce 1953 se začala stavět nová zbrojnice s číslem popisným 233.

Trvalé letní sucho v roce 1959 zapříčinilo, že bylo zaznamenáno 6 požárů v okolí Chrástu. Požární sbor, vědom si nedostatku vody v okrajových částech obce, vyvolal diskuzi o zřízení vodních nádrží na Benátkách a V Prádle. Při brigádách v JZD, ve zbrojnici apod. bylo odpracováno 554 hodin. Vodní nádrž V Prádle pod lidovým domem byla zřízena v roce 1960. Voda do ní byla přečerpávána z Klabavky. Prosakovala však drnovými hrázemi a při požárech nebyla použita. V tomto roce hořela střecha starého nádraží, když jiskra z lokomotivy zapálila vrabčí hnízdo v okapovém žlabu. Druhý požár vznikl z jedné z dílen závodu Blanických strojírny (prachárna). Příčinou byla pravděpodobně statická elektřina, vznikla třením hnacích řemenů u strojů.

V roce 1968 byla obohacena technická základna o vůz Praga.

V roce 1981 přibyl nový vůz – Škoda 706 RTO CAS25 a roku 1987 vůz Avia.

Chrástečtí hasiči se zúčastnili řady soutěží, kde se umístili na předních místech.

Velkou zatěžkávací zkouškou funkčnosti sboru byly povodně v roce 2002. Byl to týden nocí bez spánku a často i bezmoci. Za tuto činnost získal sbor dobrovolných hasičů velké uznání.

V roce 2008 dostal sbor staronový vůz Liaz K101 CAS24

Naše družstva mužů i žen se zúčastňují soutěží v rámci okrsku, tak i dalších soutěží, na které jsou zvány okolními sbory a vykazují v nich dobré výsledky. Dobrých výsledků dosahují družstva dětí ve hře PLAMEN i v ostatních soutěžích. Jejich výcvik a výchova má v našem sboru dlouholetou tradici.